

บทปริทัศน์บทความเรื่อง การพัฒนามาตรฐานคุณภาพครูและผู้บริหารสถานศึกษา และการวางแผนระบบประเมินภายใน

พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

บทความนี้ได้นำเสนอข้อค้นพบที่น่าสนใจของสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษา ผลการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานคุณภาพครูและผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งผลการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งมีการประชาพิจารณ์แล้วพบว่ามีเข้าประชุมเห็นด้วยกับมาตรฐานวิชาชีพที่พัฒนาขึ้นในระดับค่อนข้างมาก ส่วนผลการทดลองใช้ระบบและคู่มือการประเมินคุณภาพครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้นสามารถให้ข้อมูลที่แสดงผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาในระดับมาก

ผู้เขียนบทความได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยว่า เนื่องจากครูและผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามแนวปฏิรูปการศึกษา แต่มาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานคุณภาพครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่พัฒนาขึ้นก่อนเมื่อราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่มีระบบสารสนเทศที่ดีพอ การประเมินคุณภาพครูและผู้บริหารสถานศึกษายังไม่มีระบบและเครื่องมือที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู กระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและผู้บริหารสถานศึกษา จึงสนับสนุนให้วิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพวิชาชีพครูสำหรับการประเมินการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษาและพัฒนาให้เป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น

ผู้ปริทัศน์เห็นว่าบทความนี้ได้นำเสนอสาระที่ทำให้เห็นความดีเด่นของงานวิจัยเรื่องนี้ ได้ดีมาก เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่ตรงกับความจำเป็นเร่งด่วนของการปฏิรูปการศึกษาตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่เน้นการพัฒนาระบบการประเมินที่นำไปสู่การพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

เรื่องที่ผู้บริหัติมีความประทับใจและชื่นชมเป็นพิเศษคือ วิธีวิทยาการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ วิธีวิทยาการวิจัยแบบ “การวิจัยและพัฒนา” หรือ R & D (Research and development) และ แบบ “การวิจัยเชิงประเมิน” (Evaluation research) ที่อิงแนวคิดแบบเสริมพลัง ในด้านเทคนิค การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นก็มีการใช้เทคนิคของการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กัน ทำให้ผลการวิจัยมีความหนักแน่นมาก นับว่าเป็นตัวอย่างของนวัตกรรม การวิจัย และเป็นการวิจัยที่มีส่วนสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้แก่ศาสตร์ของวิธีวิทยาการวิจัย

อย่างไรก็ตามผู้บริหัติมีข้อสังเกตที่สำคัญเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้ให้สอดคล้อง กับกระบวนการทัศน์ใหม่ของวิชาชีพครุและการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครุและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพ มาตรฐานตำแหน่ง และมาตรฐานวิทยฐานะ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 53 ว่า ในเมืองค์กร วิชาชีพครุ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีอำนาจในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครุ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา อีกครุ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครุ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้นคำว่ามาตรฐานวิชาชีพจึงเป็นมาตรฐานคุณภาพของผู้ที่จะเข้าสู่วิชาชีพ และองค์กรวิชาชีพจะต้องเป็น ผู้กำหนดขึ้น เพื่อใช้ในการออกและเพิกถอนใบอนุญาต รวมทั้งการพัฒนาครุและ ผู้บริหารสถานศึกษาทั้งของรัฐ และเอกชนให้ได้มาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานในฐานะองค์กรวิชาชีพ⁽¹⁾ ดังนั้น ผู้บริหัติ เน้นด้วยกัน ผู้วิจัยที่เสนอแนะไว้ว่า ไม่ควรนำมาตรฐานวิชาชีพไปใช้ในการพิจารณาเลื่อนวิทยฐานะครุ แต่ควรนำไปใช้ในการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพมากกว่า ผลงานวิจัยนี้จึงเป็นงานวิจัยที่ครุสภาก ซึ่ง เป็นองค์กรวิชาชีพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากกว่าที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครุ (ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนเงินทุนวิจัย) จะนำไปใช้ เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครุที่จะเปลี่ยนเป็นสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครุ และบุคลากรทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 54 เป็น

⁽¹⁾ ตามบทบัญญัติของมาตรฐานนี้ รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภากรุและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้ครุสภากเป็น องค์กรวิชาชีพครุ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาแล้ว

องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานทางการศึกษา ของรัฐทั้งระดับสถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (กำลังพิจารณาในรัฐสภา) โดยจะต้องกำหนดมาตรฐาน ตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะครูและบุคลากรทางการศึกษา (รวมผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหาร การศึกษา และศึกษานิเทศก์) ซึ่งสำนักงานปฏิรูปการศึกษาได้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาข้อเสนอ เกี่ยวกับมาตรฐานตำแหน่งและวิทยฐานะของครู ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา เพย์ແเพร์ เลี้วตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2545 สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา น่าจะศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อนำไปใช้ในการประเมินเพื่อ บรรจุบุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง รวมทั้งการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะหรือพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษาของรัฐในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลทางการศึกษาของรัฐ

มาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นมาตรฐานที่องค์กรวิชาชีพกำหนด สำหรับครูและผู้บริหารสถานศึกษาทั่วปวง (รวมของรัฐและเอกชน) ต้องใช้ในการเข้าสู่วิชาชีพ ผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐานวิชาชีพเท่านั้นที่สมควรเข้าสู่วิชาชีพโดยการได้รับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพ เมื่อเข้าสู่วิชาชีพแล้ว จะมีระบบการประเมินเพื่อตรวจสอบมิให้ผู้ที่รักษา มาตรฐานไม่ได้ยังคงอยู่ในวิชาชีพ มีการประเมินเพื่อพัฒนาหรือยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ หรือประเมินเพื่อต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การกำหนดให้มีการต่ออายุใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพ จึงเป็นมาตรการที่สำคัญของการรักษามาตรฐานวิชาชีพ

ส่วนมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลทางการศึกษาของรัฐกำหนด เป็นมาตรฐานการเข้าสู่ตำแหน่งงานราชการเท่านั้น ผู้ที่ประสมศักดิ์จะเข้ารับราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ส่วนผู้ที่จะได้เลื่อนวิทยฐานะ ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานวิทยฐานะ สำหรับครูและผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน อาจใช้มาตรฐาน ตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของรัฐโดยอนุโลมหรือกำหนดขึ้นเองก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดกับมาตรฐาน วิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่องค์กรวิชาชีพครูฯ กำหนด

นอกจากนี้การกำหนดตำแหน่งและวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะมีการกำหนดเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งด้วย โดยหลักการแล้วการกำหนดระบบเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกือกุลอื่นของภาครัฐ จะไม่ บังคับสำหรับภาคเอกชน ภาคเอกชนจะใช้ระบบเดียวกับภาครัฐ หรือให้มากกว่าก็ได้เพื่อประโยชน์ ในการแข่งขัน

2. ข้อสังเกตเกี่ยวกับองค์ประกอบของมาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษา

การกำหนดให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาใช้มาตรฐานวิชาชีพร่วมกัน โดยแบ่งเป็น 3 ชุด 9 มาตรฐาน ประกอบด้วยชุดลักษณะพื้นฐาน 5 มาตรฐาน ชุดสมรรถภาพทางวิชาชีพ 3 มาตรฐาน และชุดรู้รักพัฒนา 1 มาตรฐาน ด้วยเหตุผลว่าครูและผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในวิชาชีพเดียวกันนั่น ผู้บริทัศน์มีข้อสังเกตดังนี้

2.1 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้มาตรฐานวิชาชีพร่วมกันหรือแยกกัน

ผู้บริทัศน์เห็นว่า ความมีการศึกษาวิเคราะห์ประเดิมนี้อีกครั้งหนึ่ง โดยใช้หลักหรือกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ การออกแบบเพิกถอนใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพ การกำหนดกฎแล้วการปฏิบัติตามมาตรฐาน รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และข้อเสนอของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ก่อตัวคือ สำนักงานปฏิรูปการศึกษาได้เสนอให้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ 2 ประเภท ประเภทแรกเป็นใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ประเภทสอง เป็นใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษา และกำหนดให้ต่ออายุทุก 5 ปี เพื่อให้มีการพัฒนาตนเองอยู่ต่อเนื่อง

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูนั้นในระยะแรกจะออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ทั่วไป ผู้ที่จะเป็นครูและศึกษานิเทศก์จะต้องมีใบอนุญาตครูประกอบวิชาชีพ ในอนาคตอาจพิจารณาให้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเฉพาะสาขาวิชาได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็น ส่วนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษาจะออกให้ผู้ที่จะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา และ ผู้บริหารการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา ในอนาคตสถาบันครูและบุคลากรทางการศึกษาอาจกำหนดให้มีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษาประเภทอื่นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม นอกจากนี้ยังได้กำหนดว่าผู้ที่จะขออนุญาตประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษาจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูก่อน ส่วนการขอต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น ได้กำหนดว่าคุณสมบัติของผู้ขอต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และผู้ขอต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษาจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู และวิชาชีพบริหารการศึกษาตามลำดับ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพตามสาขาวิชาชีพ 2 คณะ คือ คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพครู และคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพบริหารการศึกษา

เมื่อพิจารณาหลักการและกรอบแนวคิดตามเจตนาرمย์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และข้อเสนอของสำนักงานปฏิรูปการศึกษาแล้ว จะเห็นชัดเจนว่ามาตรฐานวิชาชีพครูและมาตรฐานวิชาชีพบริหารการศึกษาควรแยกกันเพื่อให้สัมพันธ์กับการมีใบอนุญาต 2

ประเภทดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

2.2 องค์ประกอบของมาตรฐานวิชาชีพครุมีความโดดเด่นง่าย

ผู้ปริทัศน์สนับสนุนหลักคิดที่ว่ามาตรฐานวิชาชีพต้องมีจำนวนไม่มากแต่ครอบคลุมต้องมีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนประเมินง่าย และใช้ในการประเมินเพื่อพัฒนาตนเองได้ แต่ควรต้องมีลักษณะโดดเด่นและง่าย ผู้ปริทัศน์เคยมีความประทับใจมาตรฐานวิชาชีพครุที่กำหนดโดยครุสภาก เมื่อปี 2533 ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ รอบรู้ สอนดี มีคุณธรรมจรรยาบรรณ และมุ่งมั่นพัฒนา ซึ่งใกล้เคียงกับมาตรฐานวิชาชีพครุที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ ที่แบ่งเป็น 3 ชุด 9 มาตรฐาน คือ ชุดที่ 1 ลักษณะพื้นฐานมี 5 มาตรฐาน ชุดที่ 2 สมรรถภาพทางวิชาชีพมี 3 มาตรฐาน และชุดที่ 3 รู้รักพัฒนามี 1 มาตรฐาน ผู้ปริทัศน์เห็นว่าควรจะจัดกลุ่มมาตรฐานวิชาชีพครุและตั้งชื่อใหม่ให้ดีเด่นน่าสนใจ และน่าจำมากขึ้น อาจคิดใหม่เป็น 4 ด้าน แต่ละด้านมี 3 มาตรฐาน รวม 12 มาตรฐานดังนี้

องค์ประกอบ มาตรฐานวิชาชีพครุ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้ *
1. รอบรู้	1. ความรู้ดี 2. ทักษะดี 3. วิสัยทัศน์กว้างไกล	1.1..... 1.2..... 1.3.....
2. สอนดี	4. สรัท堪ในวิชาชีพและวิธีการแห่งปัญญา 5. มีสมรรถนะสูงในการบริหารจัดการห้องเรียน 6. มีสมรรถนะสูงในการจัดการเรียนรู้และการประเมินผล	
3. มีคุณธรรม จรรยาบรรณ	7. มีคุณธรรมจรรยาบรรณต่อนักเรียน 8. มีคุณธรรมจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 9. มีคุณธรรมจรรยาบรรณต่อสังคม	
4. มุ่งมั่นพัฒนา	10. มีการพัฒนาสุขภาพและวิชาการตนเอง 11. มีการพัฒนานักเรียนและโรงเรียน 12. มีการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชน และสังคม	

* ต้องพัฒนาตัวบ่งชี้ให้ชัดเจนและง่ายต่อการประเมินต่อไป

ส่วนมาตรฐานวิชาชีพบริหารการศึกษาอาจจัดใหม่เป็น 4 ด้าน 12 มาตรฐาน เช่นเดียวกัน
ดังนี้

องค์ประกอบ มาตรฐานวิชาชีพครุ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้ *
1. มีภาวะผู้นำ	1. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล 2. มีทักษะในการสื่อสาร 3. มีความสามารถในการนำทีมงาน	1.1..... 1.2.....
2. สอนดี	4. ศรัทธาในวิชาชีพและการบริหารแบบมีส่วนร่วม 5. มีสมรรถนะสูงในการบริหารจัดการการศึกษา	
3. มีคุณธรรม จรรยาบรรณ	6. มีสมรรถนะสูงในการบริหารคุณภาพ 7. มีคุณธรรมจรรยาบรรณต่อองค์กรและวิชาชีพ 8. มีคุณธรรมจรรยาบรรณต่อครุและวิชาชีพ	
4. มุ่งมั่นพัฒนา	9. มีคุณธรรมจรรยาบรรณต่อสังคม 10. มีการพัฒนาสุขภาพและวิชาการตนเอง 11. มีการพัฒนานักเรียนและโรงเรียน 12. มีการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชน และสังคม	

* ต้องพัฒนาตัวบ่งชี้ให้ชัดเจนและง่ายต่อการประเมินต่อไป

กล่าวโดยสรุป บทความวิจัยเรื่องนี้ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปฏิรูปวิชาชีพครุและวิชาชีพบริหารการศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา ให้มีความสามารถในการพัฒนาคนไทยให้เป็นมุษย์ที่สมบูรณ์สามารถพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างนวัตกรรมในแนววิธีวิทยาการวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยแบบ “การวิจัยและพัฒนา” หรือ Research and development หรือ R & D (ซึ่งนิยมใช้กันมากในทางวิทยาศาสตร์และธุรกิจ อุตสาหกรรม แต่มีน้อยมากในวงการศึกษา) และแบบ “การวิจัยเชิงประเมิน” ที่อิงแนวคิดแบบควอนตัมพลัง ที่สำคัญคือ มีการพัฒนาระบบประเมินคุณภาพครุและผู้บริหารสถานศึกษาที่นำไปใช้ได้จริง อย่างไรก็ตามผู้บริทัศน์มีข้อสังเกต 2 ข้อ คือ (1) ข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพ มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะว่าเห็นด้วยกับผู้วิจัยที่ควรใช้มาตรฐานวิชาชีพในการประเมินเพื่อพัฒนาครุและผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะและเงินเดือนนั้น ควรประเมินมาตรฐานตำแหน่ง และมาตรฐานวิทยฐานะ (2) ข้อสังเกตเกี่ยวกับองค์ประกอบของมาตรฐานวิชาชีพครุและผู้บริหารสถานศึกษาว่า ควรมีการศึกษาวิเคราะห์อย่าง

ลึกซึ้งตามเจตนาرمย์ของพระราชนบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และเสนอว่าควรกำหนด มาตรฐานวิชาชีพ 2 ประเภท คือ **มาตรฐานวิชาชีพครู** และ **มาตรฐานวิชาชีพบริหารการศึกษา** และความมีการปรับปรุงองค์ประกอบในเมลักษณะโดยเด่นยิ่งขึ้นโดยมีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน วัดประเมินผล ง่าย **มาตรฐานวิชาชีพครู** อาจประกอบด้วย 4 ด้าน คือ **รอบรู้ สอนดี มีคุณธรรมจรรยาบรรณ และ มุ่งมั่นพัฒนา** แต่ละด้านประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ข้อ รวม 12 ข้อ ส่วน **มาตรฐานวิชาชีพบริหาร การศึกษา** อาจประกอบด้วย 4 ด้าน คือ **มีภาวะผู้นำ บริหารดี มีคุณธรรมจรรยาบรรณ และ มุ่งมั่นพัฒนา** แต่ละด้านประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ข้อ รวม 12 ข้อเช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.** กรุงเทพมหานคร.
- คุรุสภा. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภा พ.ศ. 2537. (2537). กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน เลขานุการคุรุสภा.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2544). **ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องเสนอต่อรัฐสภาเพื่อตราขึ้น บังคับใช้.** กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). **มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของครู ศึกษานิเทศน์ ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา.** กรุงเทพมหานคร.
- Conroy, J. Patrick. (2000). **Intellectual Leadership in Education.** Boston: Kluwer Academic Pub.

